

РАЗМЪСЕНИ.

II. Ходилъ на Парижъ наука да учи и кога са за-
вжрналъ въ село-то си, глава-та му била вече оголяла
— станала като кратунка! отъ много джлбоко учение.
Единъ день той повиква кундурадгия-та да му земе
мърка за едни чепичета. Той тамамъ дежониралъ и са
билъ принеслъ на книга-та си, ето ти и кундурадгия-
та влезва. Добр'утро киръ даскале, азъ дойдохъ да та
мѣра. II. безъ да са обжрни, както си четялъ предъ
масса-та дигналъ си крака назадъ да му зематъ мѣрка.
«Бе та ни сжмъ налбантинъ че си давашъ крака да
го кова?» Нашия II. са сепналъ и тутакси са обжрналъ.

Праздника на свиня-та.

дно момченце като го попи-
талъ даскала защо не дойде
вчера на школа-та, рѣкло:
«даскале у дома праихми пра-
здникъ на свиня-та. Че ка-
къвъ празникъ е било: «ба-
ко уби наша'та свиня.»

Тозъ и онзи.

Тозъ вижда какво горѣ хвжрчи
И не сапикасва какво пжлзи по земя-та;
Онзи вижда какво пжлзи по земя-та
И не вижда какво хвжрчи над'глава му.

Тозъ вижда това, що предъ него лежи